

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **K. D.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem,
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2023,
č. j. KUUK/001004/2023/ODSA/Fid,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2023, č. j. KUUK/001004/2023/ODSA/Fid, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Most (dále jen „magistrát“) ze dne 16. 9. 2022, č. j. MmM/130250/2022/OSČ-P/PŠ, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 ve spojení s § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „zákon o silničním

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč dle § 125c odst. 5 písm. d) téhož zákona, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců dle § 125c odst. 6 písm. b) téhož zákona a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

2. Přestupku se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 30. 6. 2022 v čase 11:15 hodin při řízení motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky X, v okrese Most na silnici č. I/13 zhruba na 74. km ve směru na Chomutov překročil obecnou úpravou stanovenou nejvyšší dovolenou rychlost jízdy 90 km/h o 62 km/h, přičemž vozidlu, které řídil, byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 157 km/h. S přihlédnutím k možné odchylce rychloměru ve výši $\pm 3 \%$ činila rychlost vozidla nejméně 152 km/h.
3. Současně žalobce navrhoval, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

4. Žalobce v žalobě namítal nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný opomenul vypořádat odvolací námitky. Konkrétně opomenul vypořádat námitku týkající se nesprávných údajů zapsaných v tabulce záznamu o přestupku, které nekorespondovaly s údaji na fotografiích u id. akce 00060323 – v záznamu je uvedena vzdálenost 189,40 m, na fotografii je vzdálenost 202,6 m, v záznamu je uveden průměr paprsku 19 dm, na snímku 21 dm; přičemž žalovaný hodnotil údaje id. akce 00060326, jejichž správnost odvolatel nijak nezpochybňoval. Žalobce podotkl, že pokud jsou údaje z kteréhokoliv snímku rozporné s údaji v tabulce, pak s uvedenými snímky bylo buď manipulováno nebo se jedná o důsledek poruchy rychloměru. Dodal, že v návodu k rychloměru na str. 8 je uvedeno, že rozdílné zobrazení vzdálenosti měření a průměru svazku znamenají možnou chybu softwaru rychloměru s dopadem na přesnost měření, přičemž rychloměr pozbývá vlastnosti kalibrovaného měřidla a výstupy z takového rychloměru nejsou ve správním řízení použitelné jako důkaz.
5. Žalobce dále nesouhlasil s tvrzením žalovaného v napadeném rozhodnutí, že v odvolání byly opakovaně uvedeny námitky stran obsahu návodu k rychloměru, které již žalobce uvedl ve vyjádření k ústnímu jednání a k nimž se už vyjádřil magistrát v prvostupňovém rozhodnutí. Žalobce trval na tom, že námitky stran obsahu návodu k rychloměru v žádném vyjádření v řízení v prvním stupni neuvedl, a tudíž se k nim magistrát nevyjádřil.
6. Podle žalobce žalovaný zcela ignoroval jeho odvolací námitky stran nevypořádání vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí ze strany magistrátu a postup v rozporu s návodem k rychloměru, a to že výstupy z rychloměru nemohou sloužit jako důkaz ve správním řízení.
7. Žalobce konstatoval, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 68 odst. 3 a § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Zdůraznil, že z rozhodnutí o odvolání musí být zřejmé, jak se odvolací správní orgán s odvolacími námitkami vypořádal, proč považuje argumentaci za lichou, mylnou nebo vyvrácenou, podle které právní normy rozhodl a případně zda shledal jiné vady řízení, k nimž byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti, k čemuž poukázal na rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 92/2012 a ze dne 16. 2. 2021, č. j. 44 A 43/2019-38, a rozhodnutí Krajského soudu v Praze sp. zn. 47 A 32/2012.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Dále především sdělil, že zásadní je fotografie se změřenou rychlostí 157 km/h, která se váže k id. akci 00060326 dne 30. 6. 2022 v čase 11:15:17, vzdálenost 137,3 m a průměr paprsku 14 dm. Měření bylo provedeno ověřeným rychloměrem. Žalovaný pokračoval, že ze správního spisu je zřejmé, že snímky č. 00060322 a č. 00060323 byly při vkládání do záznamu přehozeny. U rozporovaného údaje u id. akce 00060328 došlo k nesrovnalostem tak, že chybí id. akce 00060327, k níž se vztahuje rychlost 157 km/h, vzdálenost 123,9 m a průměr paprsku 13 dm a naopak snímek s údaji 157 km/h, vzdálenost 97,7 m a průměr paprsku 10 dm doložen nebyl, což však není na závadu, protože důkazem pro předmětné přestupkové jednání nebylo doložení takového množství snímků. Žalovaný podotkl, že nedošlo k žádné manipulaci se snímky, neboť je prokázána snímkem č. 00060326 časová osa a naměřená rychlost vozu žalobce. S odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42, a ze dne 3. 5. 2017, č. j. 6 As 40/2017-32, uvedl, že jestliže došlo k zaznamenání rychlosti vozidla žalobce, muselo se jednat o měření provedené v souladu s návodem k obsluze. Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze rychloměru LaserCam 4, neproběhly by správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k zobrazení výsledku měření na displeji rychloměru ani k jeho uložení. Žalovaný dodal, že pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky, a to že musí jít o skutek mající znaky uvedené v zákoně o silničním provozu a zároveň se musí jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Podotkl, že pro vyvození odpovědnosti u přestupků postačuje nedbalostní zavinění. Žalovaný připomněl, že překročení nejvyšší dovolené rychlosti bývá častou příčinou vážných dopravních nehod.

Replika žalobce

9. Žalobce v replice konstatoval, že žalovaný ve svém vyjádření k žalobě opět ignoroval žalobní argumentaci a polemizoval s něčím zcela jiným, tak jak to učinil již v napadeném rozhodnutí. Žalobce setrval na podané žalobě v plném rozsahu.

Posouzení věci soudem

10. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s takovýmto způsobem projednání věci výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
11. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

12. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Soud se zabýval námitkou nevypořádání odvolacích námitek ze strany žalovaného. Podle žalobce žalovaný nevypořádal odvolací námítka týkající se nesprávných údajů zapsaných v tabulce záznamu o přestupku ze dne 1. 7. 2022, které nekorespondovaly s údaji na fotografiích u id. akce 00060323, přičemž v tabulce je uvedena vzdálenost 189,4 m, na fotografii je vzdálenost 202,6 m, v záznamu je uveden průměr paprsku 19 dm a na snímku 21 dm. Žalobce podotkl, že pokud jsou údaje z kteréhokoliv snímku rozporné s údaji v tabulce, pak s uvedenými snímky bylo buď manipulováno nebo se jedná o důsledek poruchy rychloměru. V každém případě nelze výstup z rychloměru použít ve správním řízení jako důkaz. Žalobce dále nesouhlasil s tvrzením žalovaného v napadeném rozhodnutí, že v odvolání byly opakovaně uvedeny námitky stran obsahu návodu k rychloměru, které již žalobce uvedl ve vyjádření k ústnímu jednání a k nimž se už vyjádřil magistrát v prvostupňovém rozhodnutí. Žalobce trval na tom, že námitky stran obsahu návodu k rychloměru v žádném vyjádření v řízení v prvním stupni neuvedl, a tudíž se k nim magistrát nevyjádřil, a žalovaný se tak s touto odvolací námitkou nevypořádal.
14. Podle § 68 odst. 3 správního řádu platí, že „[v] odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.“
15. V souvislosti s namítanou nepřezkoumatelností zdejší soud poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100, však zároveň nelze po odvolacím orgánu požadovat, aby se vyslovil ke každé větě uvedené v odvolání; plně postačí, pokud z jeho rozhodnutí bude zřejmé, na základě jakých skutečností rozhodoval a jakými úvahami se řídil. Těmto požadavkům žalovaný v projednávané věci dostál, neboť z jeho rozhodnutí je zřejmé, z jakých zjištění vycházel, jak o nich uvažil a proč neakceptoval jednotlivé odvolací námitky. Podle názoru soudu je rovněž třeba zohlednit, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

důvodů rozhodnutí či pro jeho nesrozumitelnost skutečně toto rozhodnutí nelze meritorně přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64); taková situace však v projednávané věci nenastala. Zdejší soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností netrpí, neboť žalovaný neopomenul vypořádat žalobcem namítané odvolací námitky.

16. Na str. 3 napadeného rozhodnutí žalovaný k odvolací námitce zopakoval argumentaci magistrátu, že důkazem pro překročení nejvyšší dovolené rychlosti byly údaje z id. akce 00060326, přičemž údaje z korespondující fotografie byly shodné s údaji zapsanými v tabulce záznamu. Žalovaný současně podotkl, že měření bylo provedeno ověřeným rychloměrem. Z uvedené argumentace logicky vyplývá, že údaje spjaté s id. akce 00060323, které žalobce v odvolání rozporoval, nebyly pro posouzení viny žalobce relevantní. Soud podotýká, že z porovnání údajů uvedených v tabulce záznamu a údajů zaznamenaných na fotografiích vyplývá, že zdánlivý nesoulad údajů je dán zpřeházeným pořadím uspořádání fotografií, které nejsou přímo označeny id. akcemi, ale lze je ztotožnit pomocí údajů rychlosti, vzdálenosti a průměru paprsku. Současně soud zdůrazňuje, že tabulka hodnot měření rychlosti v záznamu je uspořádána chronologicky, a tudíž hodnoty naměřených vzdáleností mají sestupnou povahu, neboť jak probíhalo měření rychlosti, vůz žalobce se s přibývajícím časem přibližoval k rychloměru. Proto nelze hodnotit jako vadu, která by důvodně zpochybňovala správnost měření, skutečnost, že mezi fotografiemi chybí snímek odpovídající chronologicky poslední id. akci 00060328 s naměřenou vzdáleností 97,70 m a naopak je mezi snímky uveden ten s hodnotou vzdálenosti 123,9 m, který svojí hodnotou odpovídá v tabulce chybějící id. akci 00060327. Soud tedy konstatuje, že žalovaný se s uvedenou odvolací námitkou náležitě vypořádal, přičemž soud nemá s ohledem na žalobcem rozporované hodnoty měření sebemenší pochybnost o tom, že měření proběhlo správně, a to ověřeným náležitě fungujícím rychloměrem.
17. K odvolací námitce týkající se návodu k obsluze rychloměru se žalovaný vyjádřil na str. 4 napadeného rozhodnutí, kde s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že jestliže došlo k naměření a zaznamenání rychlosti vozidla rychloměrem, znamená to, že byly dodrženy postupy měření uvedené v návodu k obsluze rychloměru. V případě nedodržení postupu obsaženého v návodu k rychloměru by interní verifikační mechanismy rychloměru měření anulovaly a k zobrazení ani k uložení naměřené rychlosti by vůbec nedošlo. Tím dle soudu došlo k vypořádání námitky, ve které žalobce namítal, že se žalovaný nezabýval odvolací námitku argumentující s poukazem na návod k zařízení, že rozdílné údaje o vzdálenosti a průměru svazku paprsku svědčí o vadě měření. Vzhledem ke skutečnosti, že námitky žalobce směřovaly výhradně do nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, nezabýval se soud otázkou správnosti úvah žalovaného o fungování verifikačních mechanismů měřicího zařízení.
18. Jako *obiter dictum* soud dodává, že žalovaný v napadeném rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě, stejně jako to činí několik let v obdobných věcech, zmínil úvahu, že pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky, a to že musí jít o skutek mající znaky uvedené v zákoně o silničním provozu a zároveň se musí jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Tato úvaha je mylná. Materiální stránkou přestupku se rozumí toliko společenská škodlivost zaviněného protiprávního jednání (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2021, č. j. 1 As 170/2019-27, odst. 14). Nicméně uvedený nedostatek nedosahuje intenzity, která by měla za následek nepřezkoumatelnost či nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

19. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žádné ze žalobních tvrzení o pochybení žalovaného neshledal důvodným, a proto soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 6. listopadu 2023

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce